

MAGYAR KÜRIR.

N^{r.} 8.

Indult Bétsből, Kedden, Januárius' 26-dikán, 1830.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége Jan. 2-dikán költ Felséges végzésében méltóztatott Fő Tiszt. Richter Aloysius Urat a' F. T. Praemonstratensis Kánonok Rendnek Praelatusává, és a' Jászói, Leleszi Conventnek és a' Nagy Váradí Promontoriumnak Prépostjává kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége az itt következő hadi Tiszteket, annak tekintetéből, hogy a' hadi szolgálatban mindnyájan több mint harmincz esztendőket töltöttek 's magokat ez alatt dítséretesen megkülömböztették törvényes maradékaikkal együtt Magyar Nemességgel méltóztatott kegyelmesen minden taksa fizetés nélkül megajándékozni. ú. m.

Ts. Seiber György Urat, az Ö Felsége nevét viselő 1-ső számú Huszár Regementbeli Kapitányt és Svadron Kommandant.

Ts. Maroichich György Urat, Gróf Gyulai Ignácz 60-számú Gyal. Regementbeli Kapitányt.

Ts. Kiss János Urat, az Anglus Kir. nevét viselő Huszár Regementbeli Fő Hadnagyot.

Frantzia Ország.

A' Gazette minekutánna újra meg újra erősitené, hogy a' mostani Ministeriumnak nem az Ország, nem a' Nem-

zet, hanem tsupán a' Journalismus, ellensége; mit értsen a' Journalismus neve alatt, a' következő zikkelyben fejtí ki: „Journalismus, új szó, igen helyesen találva egy új Hatalomnak nevéül, annak t. i. melyet az öszveszövetkezett Journalok gyakorolnak. Hajdanában kevesen, tsak egynehányan voltak, kiknek az Országos dolgokra és történetekre gondjok és figyelmekek lett volna. A' Frantzia Revolutio folyása alatt, megszorodott 's kiterjedett a' tudni-vágyóknak köre. Az emberek, Országokat tanultak esmerni, mellyeknek az előtt lételét is alig tudták; a' Frantzia paraszt látta Moskaunak megégését, és a' Kozák a' Párisi Király Palotáról tud beszélni; a' Spanyol és Olasz Országai Revolutiók olyan jussokat kiáltottak ki közönségesen, mellyekről a' lakosok soha az előtt egy szót sem hallottak. A' Nemzetekben felserkent a' tudni szeretés, akarják hallani mi esik kívül a' küszöbön. — Az Újságírók ezt hasznokra fordították; befolyások az olvasó Közönségre szemlátomást nevedekett, míg nem végre annyira háгна hatalmok, hogy tetszések szerént, háboruságot vagy tsendességet parantsolhatnának az Országban. —

„A' külföldi Újságírók nem éltek vissza ezen helyheztetéssel; ök megelégesznek, most is mint az előtt, azzal, hogy pusztán megírják hol 's mi esett? „

az ítéletést és következés húzást magokra az Olvasókra bízván. A' Frantzia Journalisták ellenben, mihelyt valami esik, mindjárt széket ülnek, mindent bírálgatnak, üznek fűznek, és el nem mulatnak semmit, a' mi a' Közönséget az ő gondolatjaiknak elfogadására megnyerheti. Ezt a' szabadságot nekik a' törvény adja; nintsen is ennek valami nagy kárú következése egyébkor, tsak mikor öszveszövetkeznek egymás között a' Journalok Olvasóiknak elámítására. Ilyenkor valóságos eltsábitókká és Tyrannusokká lesznek az Országban, mert a' nép kéntelen a' dolgokat az ő szemeikkel nézni; és a' ki, vélekedéseit másokra reá tudja tolni, vezére leszen a' tekekedeteknek is. Így osztán ez alatt a' szín alatt, hogy az Olvasókat a' dolgoknak igazi megértésére tanítják, el veszik a' néptől még a' gondolkozás jusát is. — Minden Országban, a' hol vagy on sajtószabadság, két ellenkező vélekedésű és meneteű Journalok vannak; és a' Közönségnek egy része az egyik, más része a' másik féllal tart. De mikor az egyik Fél belseületesen, a' másik pedig rossz lélekkel jár el tisztjében; az egyik tsupán igazságot szöll, a' másik naponként hazudozik és hízelkedik: mimódon állhatna a' nép ellene az ámitásnak és tsábitásnak? A' Royalista Journalok, mindenik különkülön, adják elő gondolatjaikat; ellenben a' liberalisok öszveszövetkezve dolgoznak egy közös tzelra. Amazok intik a' népet: Légyetek tsendesen, engedelmeskedjete a' törvényeknek! — Ezek ösztönözik: „Mozogjatok, Ti vagytok a' Fejedelem!“ — Fizessétek meg az adót! szöllanak amazok; „Meg ne adjátok!“ kiáltanak emezek. Ezen hartzában a' jó gondolkozásnak a' rossz Principiummal, az egyaránynak lehetetlenség megmaradni; és az egyik mérőserpenyő, melly-

be hol a' hízelkedést, hol a' jövendőtkel való rettentést minduntalan hányják, levonja a' másikat, mellyben tsupán az igazság és józan értelem felszik. — Más volna a' dolog és kissébb a' veszedelem; ha az Ijságítás, mint regen, egy egy Privát embere volna. De most, minden liberalis Journal egy egy kis független Hatalom (Potentat), melly előre kütsinált Planum és Principiumok szerint dolgozik: Tanátsosi, Ex-Ministerek; Irói, Könyvszerzők és tudósok. És mintha már ez nem elég volna akármit tzelra, annakfelette minden Journaljai ezen Felekezetnek öszveszövetkeznek a' közvélekedésnek megmergesítésere. Hogy ne lennének már így hatalmasok? Ki tagadhatná erejeket, midön a' köz vélekedést ők vezérlik?

Igy eredt és támadt az a' Hatalom, mellyet igen helyesen Journalismusnak neveztek. Hatalom! vajmi nagyon megérdemli e' nevet, mert ahoz van közzel, hogy minden más hatalmakat elnyeljen. Nem egy, de több ízben ragadta el az embereket ennél sokkal kisebb erő. Egyetlenegy Vallásos Ideának a' munkája volt az Európát megrázkodtató és népeitől megfosztó Keresztes Háborúknak Enthiasmusa; egyetlenegy embernek a' munkája volt a' Reformatio. A' Journalismusnak pedig ezer a' nyelve, és minden emberi indulatokat serkenget. Nem tsak Frantzia Országot fenyegeti ez; egész Európát lábai alá veti, ha gátlására eszköz nem találtatik. A' könnyenhívők, az elégedetlenek, a' hírszomjúzóok minden Országokból, már jobbágyai; nem sokára Nemzetek lesznek áldozatjaivá, és a' világ, prédájává.“

„Páris Jan. 15 kén. A' 80 milliom Franknyi új Költösnök adása, a' Jan. 12 kén, a' Rothschild Háznak ítteltetted oda, mint legtöbbet ígérőnek. A' neve-

zett napon, a' Finantz Miniszternek minapi (1829 Dec. 6-iki) hirdetése szerint, megnyitattott a' Finantz-Palotának nagy Szalája, hogy a' kiknek a' tudva lévő feltételek és mód szerint (l. M. K. Dec. 18-káról 1829) a' Költsön adásnak elvállalására kedvek vagyon, ajánlásaikat lepetsetelt írásban nyujtsák bé. Délben 12 órakor tele volt a' Szála emberekkel. A' Finantz Minister Gróf Chabrol, a' Fő Titoknoktól Gróf Boubertől kísértetve bémenvén a' Szalába, felolvastatta 1) az 1829 Dec. 6-iki Kir. Rendelést, mellyben meghatalmaztatik annyi 4 pro Centes Rentének vagy Országos jövedelemnek eladására, a' mennyi 80 milliom tökének előszerzésére megkívántatik. 2) azt a' Finantz Hirdetést ugyan azon napról, mellyben a' Költsönadásnak feltételei és módja meghatározottnak. A' felolvasás után következett a' felszólítás, hogy t. i. jelentsék magokat, a' kiknek szándékok vagyon a' költsönözést elvállalni. Négy petsétes pakétk nyujtattak elé. Az 1) volt Mallet, Hagermann és Társai részéről; a' 2) Aguado Bankir részéről; a' 3-ik Carayoon-Latour és Riviere Urakéről a' Syndicatus nevében; a' 4-dik a' Rothschild testvérek részéről. Felbontatván rendre egymásután ezen lepetsetelt ajánlások, az 1 ígért 98 Frankot (100 nominalis Tőke gyanánt) 4 Frank Rentéért, az Interes- (vagy Rente-) járásnak Mart. 22-kén 1850 kezdődésével; — a' 2-dik ígért 97 Frankot és 55 Centimét, ugyan azon Interes-járással mellett; — a' 3-dik ígért 100 Frankot hasonló Interesre; — a' 4-dik (a' Rothschildéké) ígért 102 Frankot és 7 1/2 Centimét ugyan azon Intereskezdődésre. Észrehevődvén azomban, hogy ez utolsó ajánlat aláírás nélkül való, a' Finantz Minister megszólította eránta a' jelenlévő Rothschild Urakat, kik mago-

kat feledékenységgel mentvén, a' Miniszternek engedelme mellett, legottan aláírták neveiket az ajánlatnak; és mint-hogy a' tőlök ajánlott ígért minden másokénál nagyobb volt, a' 80 milliom Fr. Tökének, 8 hónapok alatt tíz tíz milliomjával való megadása nékiék ítélte-tett; és felöle a' Protokollum egyszerűben feltételetet:

Eynard Úr, a' ki a' minap 700,000 Frankot küldött a' nagy szükségben lévő Görög Orzági Igazgatószéknek, el-lene mond azon hírnek, hogy Miklós Tsászár nékie e' summát garantirozta volna.

A' Madridi Udvarnál lévő Frantzia Követ Bayonneba tudósítást küldött a' Tisztviselőkhöz, hogy a' Nápolyi Királynak és Királynénak fogadásáról gondoskodjanak. Ő Fgek Febr. 1 napján elfogják Mádrid városát hagyni és incognitó utaznak vissza Frantzia Ország-
gón keresztül.

A' Gazette Jan. 12-kéről, azt erősíti, hogy az Adónak megtagadására összeállott Egyesületeknek laistroma 1,200 névnel alig foglal többet magában.

A' Liberalis Journalokban sokszor lehet e' kifejezést olvasni „Ökör szem“ (l' Oeil de Boeuf) így p. o. mondják az Ökör szem így 's így gondolkozik, e' helyett: a' Ministerium így gondolkozik. — A' Quotidienne a' következő magyarázatot adja e' homályos értelmű kifejezésről: „Ez a' híres Ökör szem, nem egyéb mint egy Szála a' Versaliai Kir. Rastélyban, a' Király alvószobája mellett. Így nevezetik ez, XIV Lajos Király idejétől fogva, arról a' gazdagon megaranyozott Ökör szemről, melly a' hátulsó grádits felöl, (ablak gyanánt) a' világosságot adja. Ez a' Szála volt hajdan gyűlőhelye minden Uraknak, kiknek szabad bójárások volt az Udvarhoz, és minden Udvari és Házi Tiszteknek.“

Némelly Journalisták, midőn most valakit az Ökörszemből valónak neveznek, azt akarják vele mondani, hogy az egy üres fejű, és régi előítéletekkel tellyés, tsuda formájú Udvari ember. Mi nem egyebet ohajtunk a' mi Liberalisainknak, mint azt a' szép tönust, viseletet, udvariságot, talentomot, hívséget, hazafiúi büszkeséget és méltóságot, a' mellyekkel az Ökörszem férfiai eleitől fogva tündöklöttek. Itt tanátskozott gyakran Louvois, Lamoignon, és Colbert az Ország javárol; itt forgott Larocheaucauld, Condé, Lauzun, Fenelon, Bossuet, Racine és Boileau. Voltaire is szerentsésnek tartotta magát, midőn itt megjelenhetett... A' mostani Oppositio fiai közül, mind a' Követek, mind a' Fő Rendek Házából, sokan itt nevedtek fel, még is tekintetben állanak a' Liberalismusnál. Broglie, Segur, Choiseul, Talleyrand, Lameth, Argenson's a't. itt töltötték ifjú korokat; itt töltötte Polignac Úr is, és bár mások is sokan itt töltötték volna. A' pitvarlás (Antichambriozás) megvolt minden időben. Robespierének, a' Saint Honoré útszában szintúgy megvolt a' maga Ökörszeme, mint Barrasnak Luxembourghan és Napoleonnak a' Tuileriában. — — És a' mi különösen az Aristokratai módtartást illeti, az soha szembetünőbb nem volt még a' közönséges Polgárházaknál is, mint éppen most a' midőnkben, a' mikor egy némelly Bankirnak Házánál nagyobb kevélységet és szemtelenséget láthatni, mint a' Saint-Germaini legrégebb Nemesi Kastély Szálaiban, és midőn megszabadul az ember az Uri Liberalisoknak társaságától, a' Nagy Urakét keresi fel, hogy nálók jóízlest, udvariságot és szeretetre méltóságot tanuljon.“

T ö r ö k O r s z á g .

Az Orosz rendkívül való Követnek, Generalis Gróf Orloffnak audientziájáról a' Szultánnál, Pérából (Konstantinapolynak egyik külső városából) ezeket írják:

„Minekutánna Gróf Orloff hivatalosan jelentené a' Reis Efendinek, hogy ő mind addig Bujukderében fog maradni, míg a' Nagy Úrhoz lejendő bévezettetésének napja tudtára adatnék: Dec. 5-ikán tudósittatik, hogy audientziájának napja 5-ikére vagyron határozatva. Ennek következtében elhagyván a' Követ Bujukderét, Dec. 4-ikén eljőve Pérába, a' hol a' szokott köszöntéseket, mellyeket a' Porta a' Külső Országok Képviselőinek tételni szokott, elfogadta. Ez alkalmatossággal a' Reis-Efendi a' szokásban lévő ajándékokat (mellyek gyümöltsökből és tükormívekből állanak) nem a' Tolmátsától, hanem egy más főbb rangú Személytől, t. i. a' Kesedartól, (a' Reis Efendi Cancellariájának Igazgatójától) küldötte a' Követhez. A' Szultán Ramis-Tsiflikben múltat, a' hová a' Követ Úr Dec. 5-kén reggeli 9 órakor kiment. Status Tanátsos Franchini mint Tolmáts, és két Tisztek, úgymint Kapitány Kotzebue, és Hádnagy Bachmetieff valának kísérői, két altisztekkal egyetemben. Megérkezvén Ramis-Tsiflikbe, Avni-Bei a' Szultánnak egyik Adjutánsa méne a' Grófnak eleibe, a' ki a' Kapunál reá várakozott. A' hadi rendben kiállott katonaság fegyvertsapással tisztelte Ő Exczáját. A' Slichdar. Aga szobájába bevezettetvén, ott találta a' Gróf a' Reis Efendit, a' ki — minekutánna egymást udvari módon köszöntének — jelenté Ő Exczájának, hogy az Igazgatószék parantsolatot küldött Drinapoly-

ba, az ottani Ispotályban maradt Orosz betegeknek gondos ápolása eránt, és egyszersmind az Ispotály mellett lévő nagy kászárnyát is a' beteg katonáknak számára általengedtetni meghagyta. A' Gróf megköszönte a' Török Ministernek, ezen megelőző figyelmetességét a' Fényes Portának, mellyet különben éppen kérni szándékozott. E' rövid beszélgetés után Akhmed-Bei bjelentette a' Grótot a' Sultánnál, és a' Reis-Efendi bévezette az audientziás szobába, melly egyedül e' végre vala elkészítve. A' Gróf meghajtotta magát Európai módon a' Nagy Úr előtt, és közelítvén a' Thronus-menyezethez, melly alatt a' Szultán ült, áltálynújtotta a' Tsászári Kabinetlevelet, mellyet vinni szerentséje volt. A' Reis-Efendi fogta el kezéből a' levelet és térdelve nyújtotta a' Szultánnak. Midőn a' Gróf a' levelet a' Nagy Úrnak kezeiben lenni látná, megszöllumlván mondotta, hogy ő rea a' Tsászár ezen levélnek, mint jó indulatja zálogának, elhozását bízta, és egyszersmind megparantsolta, hogy szóval is adná elő meny nyire óhajtja Ő Ts. Fge, hogy a' Drinápolyi békesség örök időkre tartson, és minekutánna a' békesség a' két Nemzet között szerentsésen vissza állott, szíve szerént óhajt a' Tsászár a' Szultánnal személyes barátságba és bizodalomba lépni, és hogy ezen költsönös bizodalom felélesztésének gondja, a' fő és kiváltképpen való tárgya az ő küldtetésének. A' Szultán azt felelte a' Reis Efendi által, hogy ő köszönettel fogadja a' Tsászár levelét, és azon barátságos indulatot, mellynek bizonyága; a' békességnek megmaradása, néki is egyedül való kívánsága, és a' békelevél tzikelyeinek pontos bétöltése mindenkor tárgya lészen tellyes törekedésének. A' Gróf rajzolta a' Szultánnak azokat a' jó következéseket, mellyeket a' Fejedelmek

nek egymáshoz való személyes meghittségéből várni lehet. Mellyre a' Szultán azt válaszolta, hogy Ő világos bizonyosságát adta a' Tsászár eránt való jó indulatnak, midőn hozzá különös Követséget küldött Sz. Pétervárába. A' Gróf mondotta: Ő Ts. Fge előtt kedves lészen Halil Basának Követsége. Megköszönte annak utánna azt a' nagy megkülömböztetést, mellyel Ő Magosságának birodalmában mindenütt fogadtott, kiváltképpen pedig azt a' jóságot, hogy őtet, itten Ramis-Tsiflikben, úgy szolván fíjainak, (a' rendes katonaságnak) közepette, méltoztatott Ő Mga elfogadni. A' Szultán, kinek ábrázatja eleinte komoly és innepi volt, az audientzia vége felé, mind inkább inkább vídámódott, és a' többek között Franchini Urhoz némelly lékötelező szavakat intézett. Későbbben egyenesen maga a' Reis Efendi közbenjövetele nélkül beszélt a' Szultán Gróf Orloffal, a' ki midőn a' Nagy Úrnak ezen felvidámódását látná, kívánván a' beszélgést a' Szultán előtt kellemetes tárgyra vinni, ismét előhozta a' rendes katonaságot, és a' Török katonáknak jó magok tartását és gyors előmeneteleiket ditsérte. A' Szultán igen megelevedve halgatta, végre, monda: ő reményli, hogy a' Gróf hasonlóan meglészen elégedve az ő Reis Efendijével. Ezen emlékezetes szavak után, meghajtotta magát a' Gróf és az audientziának, melly mintegy félóráig tartott, vége lett. — Visszatérvén a' Követ a' Slichtár-Aga szobájába, midőn éppen onnét indulni akar na, a' Reis-Efendi jelentette, hogy a' Szultán, egy felszerszámozott és felnyergelt lovát jó indulatjának jeléül néki szánta.

Egyiptom. (Egy Frantzia Tudós Útazó leveléből) A' Vice Király fáradhatatlan az Országjavát tzelző újításokban,

és a' Civilizatióban szemlátomást halad elő Egyiptom. A' tartományok elosztattak Megyékre és Kerületekre. Minden Tartománynak külön (Európai módon) gyűlése van. Egy közönséges Diván (Országgyűlés), melly a' Tartományoknak 200-nál több Követeiből áll, a' Fő városba egybehívattatott. E' Diván Ülések nyilvánosok; a' Vice Király minden nemű kérdéseket és dolgokat küld hozzája. — Másfél száz Egyiptomi gyermekek és Ifjak Angliába és Frantzia Országba küldettek tanulni. Az Ulemák és Sheikek, kik ez előtt örömet akadályoskodtak a' Vice Király újításaiiban, most készek fejet hajtani. Kairóban hetenként kétszer egy Újság jelenik meg, két nyelven, arabsúl és törökül. Az Újságlevél tízképje egy Pyramis, mellynek felette a' felkelő nap látszik, ezzel a' feljül írással „Egyiptomi tudósítások“ A' Nyomtatóműhely Bulákban van, a' Cairói Kikötőben, itt nyomtatattatik az Újság:

Nagy Britannia.

London, Jan. 13-kán. Jan. 10-kén Kabinét gyűlés volt. A' tanácskozás tárgyai, honnyi dolgok valának; a' mit onét következtetnek, mivel a' Korona-Fiskalisai is (az Attorney- és Solicitor-General) tagjai valának a' gyűlésnek.

A' Times tsudálkozik, hogy a' Journal des Debats nintsen megelégedve a' Görög Királynak (Leopold Sachsen Koburgi Hertzege) választásával. A' Frantzia Újságíró a' Hertzeget, az Anglus Parlament Pensionistájának nevezi. De valamint senkinek nem Pensionarius a' veje, kinek arra az esetre, ha felesége elébb meghalna, alkulevél szerént bizonyos örökös jövedelmet ígér: szinte úgy nem Pensionatusa Leopold Hertzeg Angliának. Nem kel-

lett volna ugyan, olyan temérdek jövedelmet mint 50,000 f. st. esztendőnként, szabni a' Hertzegnek; de minckutánna már megesett, megvan, az az övé, és Görög Országra nézve, annál jobb, ha ő lészena' Királya. — A' Court-Journal, mint repeső hirt, azt írja, hogy Leopold Hertzeg és az Orleansi Kir. Hertzegnek egyik leánya házasság által egybefognak köttetni. Erre talán majd megnyugszik a' haragos Journal des Debats.

A' közelébb megholt nagy nevű Képfestő Lavrence, Századunknak legelső Portrait festője, azzal a' ritka szerentsével ditsekedhetett, hogy a' legnevezetesebb férfijait Századjának, ő festette. Ő festette le Bétsben a' Szövetéséges Monarchákat és azoknak Ministereit; Romában VII Pius Pápát, Consalvi Kardinalis Titoknokot és több nagy embereket; Párisban XVIII Lajost és több tagjait a' Kir. familiának; otthon, az Anglus Királyt, a' Hertzegeket és Angliának minden nevezetes embereit.

Orosz Ország.

Sz. Pétervára Jan. 8-kán. Tegnap előtt, Karátson reggelen (a' régi Stilus szerént) a' Téli Palota-beli Kápolnában Mise és Te Deum tartatott, a' Tsászárnénak és a' Korona-Örökösnek jelenlétében — annak háladatos emlékezetére, hogy a' birodalom ezen a' napon szabadult meg ez előtt 17 esztendővel az ellenségtől.

Egy Ts. Ukás Dec. 13-káról, (melly az Odessai Journalban hirdettetik) tekintvén, hogy Új Orosz Ország (Új Orosz Ország három tartományokból áll, Jekaterinoslav, Cherson és Tauria) a' két esztendő Török Háborújának lefolyta alatt sokat szenvedett; és a' la-

kosok egyfelől a' feketetengeri Kereskedésnek megszűnését sajnosan érezvén, másfelől a' keresztülmenő katonaságnak kvártélyozása és tartása által is rendkívül terheltetvén, a' háborúban nagy és rettenetes áldozatokat tettek: ezen tekintetekből parantsolja 1) hogy azon adóságok, mellyet a' lakosok 1824 Esztendőben a' Sós-tisztségeknél tsináltak, elengedtesse, és a' Szamadásokból kitöröltessenek; 2) azokra nézve, mellyeket ugyan azon Tisztségeknél 1824-től 1829-ig tsináltak, az Interes engedtessek el; a' Tökét három esztendő alatt, három rátában, kell tőlök kívánni. 3) Az adó a' városoknak és kerületeknek, a' szerént a' mint több vagy kevesebb terhet vittek, hosszabb vagy rövidebb időre engedtessek el. Így nevezetesen Odessa városa, 1855-ig semmi adót és attól fogva 1840 ig tsak felényit fizet. Tagánrog városa 1857-ig, Feodosia 1859-ig ment és szabad léssen minden adótól. Kerts Városának 1851-ig elengedte-tik az adó-fizetés 'sa't.

Spanyol Amerika.

A' Carthagenai Újság Nov. 1-ső napján hivatalos tudósítást adott ki, Cordova pártotütött Generálisnak megverettése és halála felől. O Leary General a' fővárosból Carthagenából ment ellene, 's úgy tapasztalta, hogy a' föld népe mindenütt tsendességben volt, 's minden készséggel adott segítséget a' pártotütöttek elnyomására. Cordova Gen. legfeljebb is 400 embert szedhetett össze, a' kikkel O Leary Gen. Oct. 17-dikén El-Santurionál megütközött. A' pártosok emberül oltalmazták magokat a' nagyobb erő ellen, a' mi abból is megtetszik, hogy közülök 200-an a' Generalissal c-

gyütt elestek, az életben maradtak pedig mindnyájan megsebesítetttek. Ez által vége lett a' pártütésnek a' fennálló Kormányzék ellen.

Az Amérikai Újságok nevezetes levelét közlik Bolívar Libertadornak, mellyet ez O Leary Generalhoz (Cordova Gen. meggyőzőjéhez) írt, Guayaquilból Aug. 6-dikán, e' szerént: „En most azon gondolkodom, ha valyon nem jobb volna e' Columbiára, rcám 's a' Szabad Köztársaság ditsőségére nézve, ha egy Praesidentet választanának 's én Generalissimus tzímmel meglegedném? Ezt az Ur megfontolására bízom. Egy ilyen Kormányzék ez által erősebb lenne, mint valaha az enyim lehet. Az alatt, hogy így én könnyen mehetnék egyik helyből a' másikba, a' Praesidens otthon egyedül a' Köztársaság java előmozdítására fordíthatná munkálkodásait. A' külömbféle Departementekben széllyel utazván, láthatnám a' törvénytelen szokásokat, 's azokat jó útra vezérelhetném. Munkáságom és sebes utazásaim által Columbiának egyik széléről a' másikra, a' Köztársaság tsendességét fenntartanám; nem támadnának többé lázadások, az Ország nyugodalomban lenne, és én békeségben élhetnék. Ha ez nem történik vagy Columbiának vége lesz, vagy nekem. Adja tudtára, Kedves OLearym, ezen gondolatomat, mellyet az Ország 's a' magam javára forगतok elmémben, a' törvényhozó Fő-Tanátsnak. Készítsen erre nézve valamelly kerülő írást, melly tzéломra a' lakosok tetszését nyerje.“

Éjszak Amerikai Egyes. Státusok.

Dec. 8-ikán 1829 a' Nemzeti Gyűlésnek Ülésej megnyittattak. Azon hosz:

szú beszédből, melyet Gen. Jakson az Elölülő ezen alkalmatossággal a' Congressushoz tartott, a' nevezetesebb helyeket közelebről közleni fogjuk.

M a g y a r O r s z á g.

Budáról Jan. 21-kén. Az Irgalmas Barátok Budai Kórházába 1828 dik eszt. Nov. 1 ső napjától fogva 1829-nek Oct. utolsó napjáig felvétettek ingyen és ápolgattattak 1,436 betegek. Ezek között voltak 1,228 Katholicusok, 191 Evangelicusok mind a' két Confessióból. 12 Nem Egyes. Görögök; 5 'Sidók. Felgyógyultak ezek közül 1,253 an; meghaltak 150-en; holtan vitettek bé 3-an; haldokolva 30-an.

Az idő járása Jan 17-dikén egészen megváltozott és lágyulni 's olvadni, kezdett; de minekutánna két három naphol havazott, hol eső esett, 20-dikára ismét keményen megfagyott.

H i r d e t é s.

Az Ádámhofi Udvari Gazdaság Kiárendálása felől.

A' Nyitra Vármegyében fekvő Ts. K. Familia Holísi Uradalma Tisztsége jelenti, hogy az ezen uradalomhoz tartozó Ádámhofi Udvar, melly igen tágas épülethöl, pintzéböl, 60 darab marhára való 2 istállóból az udvarán két színből, és a' legelön 3 félszerből, 4 lóra való istállóból, egy tsúrból és egy tágas gabona tartóból áll, ahoz tartozó 395 hód 205 □ ölnyi szántó földekkel, kertekkel, rétekkel és legelőkkel együtt, a' f. 1830-dik eszt. Apr. 1-ső napjától

kezdve 6 esztendőre, a' Ts. K. Patrimonialis és Familia Jóságok Fő Directiója helybehagyása után, a' többet ígérőnek árendába ki fog adattatni.

Leginkább hasznát lehet venni a' leírt gazdasági épületeknek és a' hozzá tartozó földeknek göbölök legeltetésére, és vágó marháknak istállókban, 's a' sertéseknek ólakban való hizlalásokra. Mint-hogy pedig Austria határánál fekszik a' Posonba vivő jó tsínált út mellett, ettől 8, és Bétshez 16 mértföldnyire különösen a' kereskedésre nézve igen hasznos, valamint arra nézve is, hogy a' hizott vágó marháknak, melyeket Magyar Országnak egy részéből erre szoldtak hajtani Bétsbe, itt igen alkalmas kinyugvó helyet lehet adni.

Az árendába adás lókiáltása a' f. esztendő Febr. 22-dikén reggeli 9 órakor kezdődik, a' mellyre minden árendálni kívánók az itten lévő Tisztség Hivatalszobájába meghívattak. A' kiárendálás feltételeit mindemnap megtudhatni, mind itt a' Tiszti szobában; mind Bétsben a' Ts. K. Familiai Jóságok Fő-Directiójánál, melly az Alte-Fleischmarkt nevű útszán van Nro 781.

A' Ts. K. Familia Jóságok Fő Directiójának Kiadó Hivatala által.

A' pénz folyamat Januárius 25-dikén;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 105 1/4
Az 1820-béli sorsosok, 185 1/5
Az 1821-béli hasonlók, 157 8/8
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 62 for. kelttek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák kelttek 1279 1/5 for. ton,
Conv. Pénzben.

Szerkesztelő és Kiadó Márton Jó's ef, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 752.)